

chàng giám đốc Thủy, ngó xa theo con rạch loàn ngoàn, vâng ngót. Nhẹ chổi đi, nhẹ mong
ngóng, nhẹ hy vọng...

Nhưng có chổi độn tời chổi chổi cờ máy chổi bé Bi, con gái Thủy, tan trộm ng vồ ghé lồi. Xuy n
lên nhà chổi vồi Bi (hú vía, may mà có con bé nhỏ teo xinh xẻo này). Xuy n n n ng tằm cho Bi
ăn, thọt mọt tóc xoắn mọt mọt i cọt a Bi thành bím, Xuy n họt i con bé bọt a nay cô giáo dọt y bài gì,
rọt i lọt n nhẹ hai ngọt i vọt tay hát nghêu ngao. Ai, nhìn thọt y cọt nhọt y cũng thọt ng, Xuy n leo lọt o
nói cọt i, thọt y vọt y mà không phọt i vọt y.

Mọt i ngọt i bọt o nhau, lòng con nhẹ Xuy n vọt n còn đau. Mọt bọt a thọt y Xuy n vào phòng Khọt i,
thọt p xuọt ng vọt i mọt t vào chổi c áo anh bọt lồi. Mọt bọt a nhìn trọt i mây nọt c mệnh mông mà đôi mọt t
ráo hoọt nh, trọt ng trọt, nhìn mà không thọt y gì họt t. Mọt bọt a thọt y Xuy n tọt t tóc cho bé Bi, Xuy n
rọt i nọt c mọt t.

Mọt bọt a Xuy n bọt o anh Năm Già đọt ng hát cái bài “Lòng dọt đàn bà”, “họt i đó anh Khọt i hát hoài,
em nghe mọt c chán rọt i”.

Anh Năm vọt y a, vọt y à, mà trách mình vô ý dọt. 39 tuọt i, sọt m lọt m lạp bọt i đọt i nên mọt t anh Năm
khọt n, đen đúa, lọt ng họt i khom.

Hôm tọt i đây anh vọt n còn là nhân viên họt u đài cọt a đoàn ca múa nhọt c. Họt t mùa lọt u điọt n, bọt a
đó cọt đoàn đọt c thọt ng mọt t bọt a nhọt u tọt i mũi So Le. Ai cũng vui nên say quá chọt ng, say vọt i
dọt n cho đọt n khi mọt t nhân viên cọt a nhà hàng đọt p cây đàn vào bọt c tọt ng trọt c mọt t. Nhọt ng sọt i
dây đọt t bọt t buọt t nhọt c giọt a tiọt ng gãy giòn, và trong nhọt ng sọt ng sọt, cọt n cào mọt t tiọt ng thọt thọt ng
thọt t. Mọt t mọt trọt n trọt o, mọt t đọt bọt ng, Khọt i lia tay vào bàn tiọt c (nhọt đang đọt m gà, vọt t), gọt n
giọt ng: “Cô nọt m nọt i đây là vì thềm khát thọt ngọt i này sao, Xuy n?”, xong quay lọt ng đi mọt t
nọt c.

Xuy n tuyọt t vọt ng ngó theo, rọt i cô run rọt y mọt m cọt i, lọt y bọt y rót rọt u cho khách, bọt o uọt ng đi
mọt y anh, không có chuyọt n gì đâu... Nhọt ng cuọt c vui tọt i đó đã tàn mọt t.

Khách xuọt ng tàu, anh Năm Già còn đọt ng trên bọt n, anh bọt o sau này chọt c nhà hàng mình thiọt u

Duyên Phận So Le

Tác Giả: Nguyán Ngác Tá

Thứ Tư, 13 Tháng 7 Năm 2011 11:22

---

ngái, tôi ái đá đàn cho cô hát nghen, cô Hai. Xuyán lác đáu cái thá thiát: “Anh tính đán cho tôi à... có phái tái anh đâu mà...” nháng anh Năm đã quá quyát xô mũi tàu ra.

Anh ái mũi So Le, làm con khá thá 13, nháng con khá khác cá hái nhau sao chuyán đi á tháng cha này coi nhá háu váy cả. Anh đá cá phân cho mát căn phòng ngó ra hành lang phía sau có nhiáu dây phái, mát báa đang lui cui đán giáng nghe Xuyán máng rá, ngáng kêu “Anh Khái”. Anh quay ái, Xuyán thát váng báng má quán áo quay đi. Năm “Già” xin đá cá chuyán phòng.

Mái chiáu Xuyán ra bán chái, anh cũng xách dao đán cá, táa cây gán đó, anh nói lấp giáp đá chuyán đái đát trên trái (nhá thá mình mà im láng Xuyán sá kháoc mát). Anh nhán gió trên trái, thái chi cho tái, nhán ai phái khá cá thái lái không đáng náng đá bác mùi thúi ám. Nhán cá chuyán đá ráy gáo cá lên giá quá cháng... (áa, chuyán này mác má gì đàn ông lo).

Có khi Xuyán há há vài câu, có khi cô chá mám cái. Ngoài chá nói nhiáu ra (mà toàn nói chuyán khái khái), sao mà anh Năm “Già” giáng Khái ká lá. Giáng cá cái yêu láng lá, lám lá (nhá ông trái trá láy chang). Đáng cái móc áo trong phòng Xuyán, thay bóng đèn, sáa chát cáa, náu tô cháo nóng đá đáu giáng lúc Xuyán say.

Ngày ngày, anh Năm bác mát cái ghá ngoài bàn tiác, phác vá viác hát hò cho khách, uáng đá giùm Xuyán vài ly ráu khi khách mái. Anh còn láy xuáng chá Xuyán vái bé Bi chái dài trong rách, hái trái ô rô.

Nhiáu khi Bi ngáng ngháu nói cái, tháy tháng không cháu đá cá, Xuyán ôm ghì nó, báo sao mà em mê con nít quá cháng à, anh Năm. Anh cái hái sao Xuyán không đi làm cô nuôi trá. Xuyán láng ngáng ái, vì vát tháng cũ trong lòng nghe rán máu.

Khái cũng có lán hái Xuyán câu áy. Đâu chá váy, nhiáu báa nhìn Xuyán quán quái vì bá mái ráu say mềm, anh láng láng ra thá xá xin sán mát chá làm rái hái Xuyán có đi vái anh không, Xuyán cái, trái đát, đi đâu anh. Khái báo, đi làm cô nuôi trá, bá mũi So Le. Xuyán bán thán mát thoáng (nhìn đáa trá áy có mát mán thát trong vành tay, có mát nát ruái son đá sau gáy, có cái rán to nhán nhúm buán cái nhá cái mát ngáng ái, cái rán 21 ngày mái ráng... nhá Bi không?). Tán ngán, Xuyán báo: “Mai mát nghen anh, bây giá công chuyán đang rái... Máy đáa Nga, Háng mái vô làm, công viác cháa rán, khá át, chá mình còn xây đáng tùm lum, cháng ai coi sóc...”

Đó, bé Bi con anh Thủy bây giờ đang nằm ngoài trộm xá hàng biệt chủng nào v...".

Như tôi, nhiều lúc Xuyên cười, mọi lý do đó trở quật, chủng ăn nhúp gì với mình, hèn chi Khôi cười gợn, bỏ đi. Đáng lẽ phải nói nháy, em thủy yêu mình, gợn bó mình đất này quá đi, anh à (nói theo kiểu thanh niên tình nguyện trên phố ngạo trên truyền hình). Ở đây 3 năm rồi, bây giờ bỏ ruộng, bỏ biển, bỏ công nghiệp công nghiệp gió đông công nghiệp cào mồi công nghiệp này thì không đành... Còn nhà ghen, bỏ nhà bè ở đây ai lấy đất tốt, và chủng giám đốc Thủy cũng thủy thủy chủng quá chủng, tóc sọc bực màu mồi kiêu mồi công nghiệp a con, chủng là hiêu mồi, chủng là chủng đất, chủng là chủng a trở trở tởn tởn. Em biệt họ họ họ còn ở chủng, trở công nhà có mồi hàng đi phố, mùa ruộng lá ruộng tởi, lá xẹp dày, nằm lên đất không sợ bị đất...

Nhưng tôi hay ho đó, Xuyên học thuộc lòng, để nói vào cái ngày anh Năm mới tôi biết Xuyên theo anh. Mồi bả hai người chỉ thấy tàu giởy dũi bãi với Bi, anh Năm nhìn Xuyên suốt lâu, trừu mồi nhìn chủng em vung vinh thách nhau thủy nào đi trở công, công môi mồi cái; nhìn trở công nhìn sau (nhớ sọc truyền tin cho nhau giởy trong phim Biệt động Sài Gòn), anh bảo: "Cô Xuyên mê con nít với, sinh cho tôi mồi đất ghen".

Hôm đó trời động gió, Xuyên nghe con ong ong trên nền đất, nghe mình ruộng không, nghe tim nín thít (và bỏ nhà trở họ, đất a trở mình sọc sinh với anh có cái ngón chân út quật đất, có chủng sọc lông măng dày mồi che công biệt đen sau công nghiệp con bé Bi xinh xẻo này không). Xuyên cười nhách, lấy tay phát mồi công nghiệp chi công nghiệp đi, Xuyên bảo, em chủng a tính tởi anh à. Anh Năm cũng cười, nhìn con tàu trở ruộng trôi xa, tở tở mù mồi, bỏ bàng nghĩ, động nghiệp Xuyên không quên đất công mồi nghiệp.

Sáng sau, anh Năm trở giả mũi So Le. Mồi nghiệp kêu trở, sao cha nồi này đi đất ruộng với y kìa. Tôi nhìn anh vòng vèo qua chủng công nghiệp chủng trong ruộng, ai cũng nghe tở công, nghe đau, nói gièm với nhau (công đất anh Năm nghe thủy), khu du lịch mình bỏ khai trở ruộng ngay ngày xẹp, họ đó tởi giở không tở chủng đất công mồi đất công nghiệp nào.

Xuyên đi sau công, chân bỏ rồi bỏ công, anh Năm trở nghiệp họ: "Cô Xuyên có chuyện gì nói với tôi không?". Xuyên nghiệp ngạc mồi lát rồi cười, đất, anh đi mồi nh giở.

Và tàu mang nghiệp đi, thăm thòm nhòm thòm nó đã nuốt chủng anh rồi. Mồi nghiệp họ Xuyên có sao không, Xuyên bảo, mai mồi cũng quên (nhớ quên đôi dép, đôi giày... Và nhớ quên Khôi).

Duyên Phận So Le

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c T&

Thứ Tư, 13 Tháng 7 Năm 2011 11:22

R&#i Xuy&#n đi gom khăn tr&#i bàn, cu&#n t&#t c&# các b&#c màn, đem gi&#t. Nh&#ng v&#a r&#nh tay, Xuy&#n đã nghe bu&#n anh công bu&#n em đi lê thê trong đ&#, cô đ&#a l&#ng vào t&#ng, nh&#ng vuông v&#i ph&#i trên đ&#u c&#n cào, o&#n o&#i, t&#i t&# gió. Xuy&#n ng&#i &# đó, ngó n&#ng, b&#ng thềm có con bé Bi &# c&#nh, đ&# khóc v&#i nó ch&#i, đ&# đi qua ni&#m đau đang nh&# bão b&#i.

Đ&# th&#y đ&#i có bu&#n thêm chút đ&#nh, cũng không sao. Nh&# th&# này thì nh&#m nhò gì cái h&#i Xuy&#n xin làm b&#i bàn cho m&#t quán ăn trong th&# xã, đ&# đ&#c đi l&#i (ch&#m ch&#m) trên khúc đ&#ng g&#n đó, nhìn Bi bò lúm cúm trong nhà.

Bi bi&#t đi, m&# đ&#t ra sân, Xuy&#n gi&# đồ l&#i g&#n khen, em bé đ&# th&#ng quá hen, mà không dám xi&#t ch&#t Bi vào lòng, áp m&#t mình lên đôi má phúng phính lông t&#, vì s&# mình s&# khóc.

B&#a kia m&#i bu&#n ác, th&#y Bi lon ton ch&#i mình ngoài sân, b&#ng không k&#m đ&#c, Xuy&#n x&#c Bi lên ch&#y m&#t đo&#n r&#i th&#t th&#n đ&#ng s&#ng l&#i, kêu lên hai ti&#ng tr&#i &#i, mình làm kh&# nó r&#i, mình nghèo nh&# v&#y... Xuy&#n đ&#a Bi quay lại. Nh&#ng khuya, ng&# không đ&#c, Xuy&#n l&# m&# l&#i kho&#ng sân đ&#y lá tr&#c nhà Bi, r&# r&#m ch&# đ&#t c&#nh góc đi&#p già (ch&# đó, có m&#t sáng đôi v&# ch&#ng n&# m&# c&#a ra, th&#y m&#t đ&#a bé đang n&#m say ng&#).

M&#y chuy&#n này may mà Xuy&#n gi&#u ch&#t trong lòng, ph&#i k&# ra ch&#c là bu&#n vô đ&#ch c&#p huy&#n ch&# sá gì cái mũi So Le nh&# nhoi này.